

PMBT-2/3111/2010.

- **[Fogyasztó neve, címe]** Fogyasztó által az
- EDELHOLZ Kft. (9900 Körmend, Gárdonyi Géza u. 19.) Vállalkozás ellen,
hibás teljesítés tárgyában indított fenti számú ügyben az eljáró tanács a fogyasztói jogvita rendezése érdekében az alábbi

A J Á N L Á S T

teszi:

A vállalkozás az ajánlás kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg fogyasztónak 165.024 (Egyszázhatvanötezer-huszonnégy) Ft-ot.

A tanács ajánlása ellen fellebbezésnek nincs helye, annak hatályon kívül helyezése azonban kérhető a bíróságtól.

INDOKOLÁS

A Fogyasztó a 2010. november 29. napján kelt kérelmében előadta, hogy 2009. június 18-án vásárolt a Vállalkozástól 19,5 m² Edel-Classic rusztikus tölgy svédpadlót 140.123 Ft és 20 fm Edel-Classic 1000 tölgy szegélylécet 19.200 Ft értékben. A padlót – annak kiszállítását követően – a lerakás helyén tárolta közel 3 hónapig. A padló lerakására a családi háza hálósobájában 2009. szeptember 5-én került sor a gyártó útmutatásai alapján, mely tanácsadásért 7.500 Ft-ot fizetett. A lerakás után a padló felülete szép és sima volt, az illesztési hézagok rémsmentesek voltak. Kettő hónappal később a párás idő beálltával a padló felpúposodott és kb. 20-25 cm magas hosszirányú hullám keletkezett benne. A gyártótól ekkor azt a tanácsot kapta, hogy ezt a helyiséget átlag felett fűtse, hátha visszahúzódik a padló. Kb. 2 hónapig 28 C fokra fűtötte ezt a helyiséget és a padló visszahúzódtott, de 2-3 cm magas púp így is maradt benne. A fűtési idény elmúltával azonban a padló ismét felpúposodott, azóta is 15-20 cm magasan áll. Bejelentette a szavatossági igényét a gyártónál, de semmilyen intézkedés nem történt. Csak az ügyvédje által írt felszólításra tudta elérni, hogy a gyártó helyszíni szemlét tartson, de az ott készült jegyzőkönyvből nem kapott és magát a panaszát azóta sem bírálták el. Kérte a padló költségének és az annak lefektetéséhez használt anyagok költségének, összesen 200.000 Ft-nak a megtérítését.

Csatolta a garanciajegyet, számlát, előlegszámlát és szállítólevelet, szállítói megfelelőségi nyilatkozatot, Általános garanciális feltételeket.

Kérelmében kijelentette továbbá, hogy a vállalkozással a jogvita rendezését közvetlenül megkísérelte, más békéltető testületi, közvetítő vagy polgári peres eljárást ezideig nem indított.

A Békéltető Testület elnöke értesítésében felszólította a Vállalkozást, hogy az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül válasziratában nyilatkozzon a fogyasztói panasz jogosságára és az ügy körülményeire vonatkozóan. Nyilatkozatában jelölje meg az állításait alátámasztó tényeket és azok bizonyítékait, illetve csatolja azon okiratokat (ezek másolatát), amelyek tartalmára bizonyítékként hivatkozik. Nyilatkozzon arról is, hogy a kötelezőként elfogadja-e (alávetés) az eljáró tanács döntését.

A Vállalkozás jogi képviselője útján előterjesztett 2011. január 31-én kelt válasziratában kijelentette, hogy a Fogyasztó igényének jogosságát nem is meri el. Előadta, hogy Vállalkozás képviselőjében Vastag Antal járt személyesen a helyszínen, ahol azt állapította meg, hogy a garanciajegyben maximálisan megengedett 50%-os helyett 70%-os páratartalom volt. Álláspontja szerint a „teknősödés” a Vállalkozás által megengedettnél mintegy 20-25%-kal nagyobb páratartalom miatt következett be, kizárólag a fogyasztó érdekkörében a garanciajegyben és a megállapodásban, illetve lefektetési útmutatóban foglaltaktól való eltérések miatt előállt körülmények következtében került sor. Kijelentette, hogy a Békéltető Testület döntését kötelezéseként nem fogadják el, továbbá a meghallgatáson nem kívánnak megjelenni.

Csatolta a Vállalkozás 2010. augusztus 4-én kelt levelét, melyet Fogyasztó jogi képviselőjének írtak válaszul, a 2010. július 1-én kelt helyszíni jegyzőkönyvet, ügyvédi meghatalmazást.

A békéltető testület elnöke a felek meghallgatását 2011. február 9. napjának 11.00 órájára tűzte ki, melyről a feleket az Fgytv. 29.§-ban foglaltaknak megfelelően értesítette.

A meghallgatáson megjelent a Fogyasztó, a Vállalkozás részéről senki nem jelent meg.

Eljáró tanács elnöke átadta Fogyasztó részére a Vállalkozás fentebb ismertetett válasziratát.

Fogyasztó fenntartotta az írásban előadottakat. Kijelentette, hogy a helyszíni jegyzőkönyvet ő írta alá. Előadta, hogy a válaszirat teknősödésről beszél, holott a svédpadlóval nem ez a probléma, hanem az, hogy abban egy hosszirányú, jelenleg kb. 15-20 cm magas hullám, felpúposodás keletkezett. De a jegyzőkönyv is ezt rögzíti, ez pedig nem egyenlő a teknősödéssel. Előadta, hogy a svédpadlót a Construma kiállításon rendelte meg, és akkor nem kapott az Általános garanciális feltételekből és az abban foglaltakról szóban sem tájékoztatták. Ezt az iratot csak a parketta kiszállításkor kapta meg, a többi, általa csatolt irattal együtt. A lerakáskor mindenben betartotta a gyártói előírásokat, mind az aljzatbeton nedvességtartalmára, mind a hőmérsékletre, mind pedig a páratartalomra odafigyelt. Azt azonban lehetetlennek és életszerűtlennek tartja, hogy a gyártó által az Általános garanciális feltételekben megadott szűk páratartalom- és hőmérséklet-intervallumot állandóan be lehessen tartani. Magyarországon az átlagos páratartalom ennél jóval magasabb, de az egészséges páratartalom is minimum 50-60%-os.

Előadta, hogy telefonon beszélt a Vállalkozás ügyvezetőjével, aki elmondta, hogy ismerik a termék ezen problémáját és már dolgoznak rajta, hogy ez megszűnjön.

Hivatkozott a Ptk. 277.§ (1) bekezdés b) pontjára, mely szerint a szolgáltatásnak rendelkeznie kell azzal a minőséggel, illetve nyújtania kell azt a teljesítményt, amely azonos fajtájú szolgáltatásoknál szokásos, és amelyet a jogosult elvárhat.

Kérte az általa a Vállalkozásnak kifizetett teljes összeg, összesen 165.024 Ft visszafizetését.

A fogyasztói kérelem megalapozott.

A Fogyasztó előadása és a becsatolt okiratok alapján az eljáró tanács azt állapította meg, hogy a Fogyasztó által a Vállalkozástól megvásárolt svédpadlóra a Vállalkozás (gyártó) 5 év garanciát vállalt.

Sem a garancia fennállását, sem pedig a hiba tényét egyébként a Vállalkozás sem vitatta, sőt az általa felvett helyszíni jegyzőkönyv kifejezetten rögzíti is a hibát.

A Ptk. 248.§ (1) bekezdése alapján, aki a szerződés hibátlan teljesítéséért szerződés vagy jogszabály alapján jótállásra köteles, ennek időtartama alatt a felelősség alól csak akkor mentesül, ha bizonyítja, hogy a hiba oka a teljesítés után keletkezett.

Vagyis a bizonyítási teher a kimentés körében a Vállalkozáson van.

Vállalkozás arra hivatkozott, hogy a hiba megjelenésére „kizárólag a fogyasztó érdekkörében, a garanciajegyben és a megállapodásban, illetve lefektetési útmutatóban foglaltaktól való eltérések miatt előállt körülmények következtében került sor”.

A Vállalkozás által kiadott Általános garanciális feltételek megnevezésű irat a következőket tartalmazza: Garanciát vállalunk minden szabványos termékünkre a gyártás idejétől számított 5 évig, abban az esetben, ha az általunk kiadott „Termékleírás”-ban, „Lefektetési útmutató”-ban, valamint „Ápolási javaslat”-ban foglaltak, valamint a következőkben felsoroltak maradéktalanul betartásra kerülnek: csak normál lakótérre jellemző, átlagos terhelésnek teszik ki a felületet (normál klíma/20-22 C fok hőmérséklet, 45-55% relatív páratartalom/és egyéb fizikai igénybevétel).

Eljáró tanács álláspontja szerint azt Vállalkozás semmivel nem bizonyította, hogy Fogyasztó akár a termékleírásban, akár a lefektetési útmutatóban, akár az ápolási javaslatban foglaltakat megszegte volna, és a hibát ez okozná. Így e vonatkozásban egyáltalán nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének.

Vállalkozás a válasziratában hivatkozik azonban arra is, hogy a helyszíni vizsgálatkor a Fogyasztó házában 70%-os páratartalmat mértek, melyet a helyszíni jegyzőkönyv is rögzít, és ez magasabb, mint garanciajegyben maximálisan megengedett 50%-os páratartalom.

Eljáró tanács kimentésként ezt sem fogadta el az alábbiak miatt.

Maga az Általános garanciális feltételek hivatkozott része főszabályként normál lakótérre jellemző, átlagos terhelésről beszél, és csak zárójelben említi meg a konkrét hőmérséklet és páratartalom értékeket. Eljáró tanács álláspontja szerint azonban a normál lakótérre jellemző átlagos terhelésnek nem csak ezek a – meglehetősen szűk intervallumba eső – értékek felelnek meg. Teljesen életszerűtlen, hogy egy szobában állandóan 20-22 C fok között legyen a hőmérséklet. Inkább az a normális és átlagos, ha nyáron ennél – akár jóval - magasabb hőmérséklet van. Télen sem várható el, hogy ha valaki pl. elutazik több hétre síelni, a házat ezen idő alatt is 20-22 C fokra fűtse folyamatosan. De ugyanez igaz a páratartalomra is, mely széles intervallumban ingadozhat a külső időjárás, páratartalom és egyéb belső körülmények függvényében, és ez teljesen normális és átlagos, ideértve akár a 35%-os, akár a 70%-os páratartalmat is.

Vagyis a hőmérsékleti és páratartalom értékek ilyen szűk és zárójeles megjelölése egyrészt ellentétben áll a főmonddal, mely normális lakótérről és átlagos értékekről szól, másrészt pedig az életszerűséggel is teljesen ellentétben állnak. Eljáró tanácsban az a gyanú is felmerült, hogy ezen értékek ilyen szűk körű meghatározása, azt a célt szolgálja, hogy a Vállalkozás ezekre hivatkozva könnyebben tudjon kibújni garanciális kötelezettségeinek teljesítése alól, hiszen a legtöbb háztartásban ezeket az értékeket állandó jelleggel szinte lehetetlen - vagy csak nagy nehézségek és energiárfordítás árán lehetséges – teljesíteni.

Eljáró tanács álláspontja szerint Fogyasztó helyesen hivatkozott a Ptk. 277.§ (1) bekezdésére is. A Vállalkozás által gyártott svédpadlónak is rendelkeznie kell azzal a minőséggel, illetve nyújtania kell azt a teljesítményt, ami más hasonló svédpadlóknál szokásos, és amelyet a Fogyasztó elvárhat. Márpedig a szokásos semmiképpen sem az, hogy 70%-os belső páratartalomnál a padlóban 20-25 cm magas púp keletkezzen.

A Ptk. 248.§ (5) bekezdésének figyelembevételével a 306.§ (1) bekezdése b) pontja alapján hibás teljesítés esetén a jogosult – bizonyos feltételek esetén - elállhat a szerződéstől.

A Ptk. 320.§ (1) bekezdése értelmében az elállás a szerződést felbontja. A 319.§ (3) bekezdése értelmében a szerződés felbontása esetében a már teljesített szolgáltatások visszajárnak.

Fentiek alapján eljáró tanács a Fogyasztó által Vállalkozásnak kifizetett teljes összeg visszafizetését tartotta indokoltnak.

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 34.§ (2) bekezdése szerint a tanács határozata ellen fellebbezésnek helye nincs.

Az Fgytv. 34.§ (3) bekezdése alapján a fél a kötelezést tartalmazó határozat, illetve az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül keresettel annak hatályon kívül helyezését kérheti a békéltető testület székhelye szerint illetékes megyei bíróságtól, ha

- a) a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg e törvény rendelkezéseinek,
- b) az Fgytv. 18.§ (1) bekezdése alapján a békéltető testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, vagy
- c) az Fgytv. 29.§ (4) bekezdésében meghatározott okból a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

Az Fgytv. 34.§ (4) bekezdése alapján a Vállalkozás az ajánlás hatályon kívül helyezését az említetteken túl akkor is kérheti a békéltető testület székhelye szerint illetékes megyei bíróságtól, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Az Fgytv. 36.§ (5) bekezdése szerint a Fogyasztó a határozatban foglalt ajánlás teljesítésének elmaradása esetén köteles értesíteni a békéltető testületet.

Az eljáró tanács figyelmezteti a Vállalkozást, hogy az Fgytv. 36.§ (1) bekezdése alapján, ha a tanács ajánlásának nem tesz eleget, a békéltető testület - a Fogyasztó nevének megjelölése nélkül - jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a Vállalkozás részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

Budapest, 2011. február 9.

Kerekes Gábor
eljáró tanács tagja

Gondos Tibor
eljáró tanács elnöke

dr. Szatai Tibor
eljáró tanács tagja

Kapják:

1. Fogyasztó
2. Vállalkozás
3. Irattár